

PŘEŽIJTE SE CTÍ ...

Sportovní a olympijský duch v P.O.W. (Polské vojenské tábory)

1. Druhá světová válka začala...
2. Osudy polských válečných zajatců
3. Německé tábory pro polské válečné zajatce
4. Péče o tělo a sport pomáhá přežít...
5. Obrození víry v životě
6. Vnitrotáborová vojenská pošta
7. Pro přežití se ctí a v olympijském duchu
8. Válečný epilog - vojákův pochod domů

1. SVĚTOVÁ VÁLKA ZAČALA ...

Adolf Hitler se rozhodl napadnout Polsko pod záminkou osvobození hansovního města Gdansk, následovaném německo-sovětskou smlouvou, podepsanou Ribbentropem a Molotovem 23. srpna 1939.

1. ZÁŘÍ 1939 - INVAZE NACISTICKÉHO NĚMECKA V POLSKU

Doporučený dopis, odeslaný z Gdaňsku s německými razítky 1.9.1939 v první den II. světové války.

Časně ráno 1. září 1939 německá armáda v počtu 1000000 mužů za silné podpory Luftvaffe ze vzduchu a útvarů wehrmachtu po zemi, podporovaná námořnictvem z Baltického moře.

WESTERPLATTE - Polské námořní síly byly poblíž Gdaňsku s 182 obránci napadeni námořní válečnou lodí SLESSWIG HOLSTEIN již 1. září 1939. Těchto 182 obránců se stačilo několikanásobně přesile bránit 17 dní.

Varšava - hlavní město Polska bylo pro německou armádu hlavním cílem. Nejsilnější boje vedly útvary wehrmachtu v okolí Varšavy 28. září 1939.

Hitler nařídil, že Varšava musí být smazána z povrchu země. Německé bombardéry shazovaly na Varšavu den za dnem tisíce bomb.

ZÁŘIJOVÉ TAŽENÍ V POLSKU 1939

SOVĚTSKÁ AGRESE V POLSKU

17. září 1939 napadla Rudá armáda bez předchozího varování východní část Polska. Pod Stalinovým heslem "Svobodu Západní Ukrajině" začala sovětská okupace Polska, která trvala 50 let.

KAPITULACE

Zářijové události byly následovány polskou kapitulací. Poslední polské jednotky pod vedením generála Kleeberga kapitulovaly 6. října 1939.

Polsko bylo jedinou zemí v Evropě, která organizovala ozbrojený odpor proti invazi nacistického Německa na počátku II. světové války. Polská armáda v celkovém počtu 960 tisíc mužstva a důstojníků se ozbrojeným odporem stačila bránit 36 dní.

2. OSUDY POLSKÝCH VÁLEČNÝCH VĚZŇŮ

Po hrdinském odporu polské armády v září a po její kapitulaci bylo vzato do zajetí 420 tisíc polských vojáků, kteří byli převážně odvezeni do Německa jako váleční zajatci. Mezi nimi bylo více než 20 tisíc důstojníků, kteří se vrátili domů až po dlouhých šesti letech. Počet vojáků a důstojníků zajatých Rudou armádou není přesně známý.

NĚMECKÉ ZAJETÍ

Polští váleční zajatci byli v Německu ubytováni v zajateckých táborech STALAG a OPLAG. V prvně jmenovaném byli umístěni vojáci, ve druhých důstojnictvo. V obou druzích táborů byla v táborovém režimu dodržována Ženevská konvence.

Německé formuláře, určené pro potřebu válečných zajatců, byly rozdávány zdarma. Sloužily pro spojení v obou směrech a podléhaly kontrole německou cenzurou.

Zpočátku až do roku 1940 byli polští zajatci umístěni ve 28 táborech, kde bylo vojsko a důstojníci ubytováni společně. Později došlo k rozdělení a důstojnictvo bylo soustředěno v pěti hlavních a největších táborech. Oflag II C Woldenberg, Oflag II D Gross Born, Oflag II E Neubrandenburg, Oflag VI B Dossel a Oflag VII A Murnau. V jednotlivých táborech bylo 2 až 7 tisíc zajatců.

3. NĚMECKÉ TÁBORY PRO POLSKÉ VÁLEČNÉ ZAJATCE

ŽENEVSKÁ KONVENCE

V roce 1929 jednotlivé země podepsaly Ženevskou konvenci, upravující zacházení s válečnými zajatci. Polsko i Německá III. říše tuto dohodu podepsaly. Rovněž pravidla Mezinárodního červeného kříže byla Německem většinou respektována.

S polskými válečnými zajatci, vzatými Němci do zajetí během zářijového tažení 1939, bylo zacházeno jako s válečnými zajatci podle předpisů, regulovaných Ženevskou dohodou.

Příležitostné vydání poštovní známky a razítka táborovou poštou v Oflagu II C ve Woldenbergu na počest osmdesátého výročí založení Mezinárodního červeného kříže připomínaly tuto instituci při organizování mezinárodní pomoci válečným zajatcům v německých zajateckých táborech.

USPOŘÁDÁNÍ ZAJATECKÉHO TÁBORA PRO VÁLEČNÉ ZAJATCE

Německá správa tábora byla odpovědná za bezpečnost tábora a kontakt vězňů s domovem, včetně korespondence vězňů do a z tábora. V každém táboře byl důstojník nejvyšší hodnosti jmenován „STARŠÍM tábora“... Vězňové měli určitou „volnost“ při konání mnoha aktivit, ale prvořadá za všeho byla tělesná výchova, která vězňům pomáhala přežít duševně i fyzicky roky v německém zajetí.

„Appel“ náměstí v zajateckém táboře MURNAU VII A, vzadu kasárna. Tábory byly německou armádou velmi přísně střeženy, v šestiletém období bylo zaznamenáno jenom několik málo pokusů o útěk.

Plukovník Wacław Szalewicz, zobrazený na známce táborové pošty „Prima Aprilis“ jako první polský velitel v Oflagu II C Woldenberg.

SOVĚTSKÉ INTERNAČNÍ TÁBORY

Pro dezorientaci v září 1939 byla významná část polské armády internována Rudou armádou a NKVD.

Polská poštovní dopisnice byla použita pro korespondenci členů polské rodiny z Koweku v sovětské okupační zóně do Zátoru v německé okupační zóně. Odeslána byla 6.6.1941. Již nebylo možné použít polskou frankaturu a polská známka na celině je přelepena známkou sovětskou.

Polští důstojníci zajatí Rudou armádou neměli žádnou šanci na přežití. Na osobní Stalinův rozkaz na jaře 1940 řezníci NKVD v lesích u Katyně, Starobielsku a Ostaškova vykonali téměř 25 tisíc poprav polských důstojníků. Mezi nimi byla i řada polských sportovců a olympioniků.

V roce 1978 polská pošta připomenula polské olympioniky, padlé za II. světové války, poštovní celinovou dopisnicí se seznamem 29 sportovců, kteří podle polských poštovních autorit „... padli v boji s nacistickým Německem během let 1939-1945. Seznam ale obsahuje také tři jména: J. Bilevski, olympionik 1928, Z. Kawecki, stříbrný medailista z Berlína 1936 a St. Urban, bronzový medailista 1932 v Los Angeles. Všichni tři byli zavražděni NKVD v roce 1940. Vydání této dopisnice bylo zřejmou provokací tehdejšího polského vedení. 12 let později, v roce 1990, bylo polské poště dovoleno na paměť těchto událostí vydat Katyňské poštovní razítko a známku.

(pokračování příště)

Z HISTORIE ITALSKÉHO FOTBALU (X)

Na MS 2002 odjížděli Italové s velkými ambicemi, ale již jako poněkolkáté zklamali očekávání. V prvním zápase sice porazili Ekvádor 2:0, ale to bylo tak vše. Po prohře s Chorvatskem 1:2 vydřeli proti nejlepšímu týmu skupiny Mexiku remízu 1:1. A právě tento bod je posunut šťastně do vyřazovací části šampionátu. V osmifinále byla jejich soupeřem Jižní Korea a po prohře 1:2 v prodloužení Italové balili předčasně kufry. Po delším půstu byly úspěšné italské kluby. Finále Ligy mistrů hrané v roce 2003 v Manchesteru bylo ryze italskou záležitostí. Před 63 000 diváky zvítězil AC Milán nad Juventusem na penaltu 3:2.

Jeden z nejhorších výsledků z mistrovství Evropy přivezli italské fotbalisté z ME 2004 v Portugalsku. Nepodařilo se jim postoupit z velice vyrovnané skupiny, kde díky horšímu skóre skončili s pěti body na třetím, nepostupovém místě. Po dvou remízách s Dánskem (0:0) a Švédskem (1:1) Itálii k postupu nestačilo vítězství nad Bulharskem (2:1). Slabou útěchou pro tifosi bylo vítězství hráčů do 21 let na ME 2004, kde ve finále porazili Srbsko a Černou Horu 3:0. V letech 2005-2006 se dostal italský fotbal opět vzhůru.

Důkazem byla kvalifikace pro MS 2006, ve které národní mužstvo prohrálo pouze ve Slovinsku 0:1, dvakrát remizovalo a sedmkrát zvítězilo. Na šampionátu v Německu Squadra azzurra vyhrála svoji skupinu, body ztratila jen za remízu s USA (Ghana 2:0, USA 1:1, ČR 2:0). Nádech velké komedie mělo osmifinálové utkání Itálie s Austrálií (1:0). Vyznamenal se španělský rozhodčí Luis Medina Cantalejo vyloučením Marca Materazziho. Kamery však ukázaly, že italský stoper zasáhl spoluhráče. V páté minutě prodloužení pak odpískal velmi spornou penaltu, kterou Francesco Totti proměnil. Ve čtvrtfinále Italové suverénně přehráli Ukrajinu 3:0, zásluhou Francesca Tottiho, který se po zlomenině nohy konečně dvěma góly rozstřílel. Následné semifinále bylo nudnou podívanou, svázanou taktikou obou aktérů. Jak Němci, tak Italové nebyli v normální hrací době schopni dát branku. Rozhodnutí přišlo až v úplném závěru prodloužení. Ve 119. minutě dal první gól Fabio Grosso a za dvě minuty utnul naděje pořadajícího Německa na finále druhým gólem Alessandro del Piero. Finále MS 2006 mezi Francií a Itálií začalo dalším problematickým pokutovým kopem, který v 7. minutě se štěstím proměnil Zinedine Zidane. Za Italy vyrovnal po kopu z rohu hlavou v 19. minutě Marco Materazzi. Dalších 119 minut už gól nepadnul a musely rozhodnout penaltu. Ještě předtím, v 110. minutě zápasu byl vyloučen francouzský kapitán Zinedine Zidane, který hlavou udeřil Materazziho. Na penaltu pak zvítězila Itálie 5:3. Góly ze značky pokutového kopu postupně vstřelili Andrea Pirlo, Marco Materazzi, Daniele De Rossi, Alessandro del Piero a Fabio Grosso (za Francií v druhé sérii pokutových kopů nedal David Trezeguet). Krásněji své jubileum nemohl oslavit Fabio Cannavaro. Po svém stém zápase v národním mužstvu zvedl jako kapitán nad hlavu trofej pro mistry světa, počtvrté v historii italského fotbalu.

Na úspěch z MS 2006 navázal AC Milán, který v roce 2007 zvítězil ve finále Ligy mistrů v Aténách nad FC Liverpool 2:1. Na úspěchu se podílel i český reprezentant Marek Jankulovský, který byl na hřišti až do 80. minuty finálového zápasu. Jankulovský měl ještě podíl na vítězství AC Milán v Superpoháru, jehož finále se hrálo 31. července 2007 v Monte Carlu. AC

Milán v něm zvítězil 3:1 nad FC Sevilla a Jankulovskému se podařilo v 62. minutě vstřelit za stavu 1:1 vedoucí branku.

Těžkou kvalifikační skupinu pro ME 2008 vyhrála Itálie před Francií, ale tentokrát ne tak suverénně. S papírově slabšími soupeři měla Squadra azzurra velké potíže. Doma s Litvou pouze remizovala 1:1, na Faerských ostrovech vydřela výhru 1:2). Vlastní ME 2008 začali Italové krutou porážkou s Holandskem 0:3, ale po remíze 1:1 s Rumunskem a výhře nad Francií 2:0, postoupili z druhého místa do čtvrtfinále. Zde však byli vyřazeni budoucími mistry Evropy Španěly 4:2 na penalty. Itálie si napravuje pošramocenou reputaci v kvalifikaci pro MS 2010, kterou má slibně rozehranou.

Tímto končí desetidilný seriál o historii italského fotbalu. Byla to zajímavá, ale někdy i dost náročná práce, a tak doufám, že někoho zaujala a potěšila.

STANISLAV KAMENICKÝ

Pan Stanislav Kamenický dokončil svůj seriál o historii italské kopané a vůbec není pochyb, že by jeho náročná práce zůstala bez povšimnutí. Já sám jsem se osobně těšil na další pokračování, které dva a půl roku pravidelně obohacovalo stránky našeho Zpravodaje. Za to patří panu Kamenickému velké poděkování. I když pan Kamenický ukončil členství v Olymportu, věřím, že i do budoucna se jeho články budou objevovat ve Zpravodaji OS. Jeho fotbalové a filatelistické znalosti vždy přinesou mnoho podnětů a inspirace čtenářům našeho časopisu.

-jpb-

Zanikl fotbalový klub Inter Bratislava

S velkým překvapením a jistým smutkem přijali všichni fotbaloví fanoušci a znalci slovenského fotbalu zprávu o likvidaci třetího nejúspěšnějšího a nejoblíbenějšího klubu našich východních sousedů – Interu Bratislava. Populárnější byly a jsou už jen Slovan Bratislava a Spartak Trnava. Je to o to smutnější, že nejde o nějaký podřadný klub ze čtvrté třídy, ale o klub, který získal tři mistrovské tituly. První jako mistr ČSR v roce 1959 pod názvem ČH (Červená Hvězda) Bratislava a zbylé dva v roce 2000 a 2001 už jako

Inter Bratislava. Šestkrát vyhrál Slovenský pohár, třikrát bojoval ve finále Československého poháru, dvakrát byl držitelem populárního Rappanova poháru (1963, 1964), ve Středoevropském poháru zvítězil v roce 1969. Byl účastníkem PMEZ, PVP i Poháru UEFA. I když se rok založení

uvádí jako rok 1952 (TJ Iskra Slovnafť) počátky vzniku sahají až do roku 1940, kdy vznikl pod názvem ŠK Apollo a existoval až do zmíněného roku 1952. V roce 1945 hrál klub krátce pod názvem SNB Bratislava. V roce 1962 došlo ke sloučení Iskry Slovnafť Bratislava s ČH Bratislava a vznikl TJ Slovnafť Bratislava (1962-65). V letech 1965-1992 působil klub po názvem Internacionál Slovnafť Bratislava. Po sloučení se ZŤS Petržalka (v roce 1990) změnil název na Internacionál ZŤS Slovnafť Od

1992-1994 jako TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 1994 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 1995 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 1996 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 1997 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 1998 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 1999 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2000 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2001 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2002 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2003 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2004 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2005 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2006 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2007 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2008 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2009 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2010 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2011 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2012 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2013 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2014 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2015 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2016 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2017 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2018 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2019 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2020 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2021 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2022 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2023 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski. V roce 2024 se klub sloučil s ZŤS Petržalka a vznikl TJ Slovnafť Bratislava - Myllykoski.

roku 1992 pak nesl název FK AŠK Inter Slovnaft Bratislava. Klub se v roce 2004 transformoval na akciovou společnost a až do zániku v roce 2009 používal název FK Inter Bratislava.

Interem prošla celá řada vynikajících fotbalistů. Tak jen namátkou: Božin Laskov, Ladislav Jurkemik (mistr Evropy 1986), Vladimír Weiss st., Ladislav Petráš, Titus Buberník, Ladislav Kačáni, Jozef Szikora, Jozef Levický (autor sta ligových gólů a člen Klubu kanonýrů), Jiří Tichý, Jozef Baroš, Michal Medviď, Adolf Scherer, V. Bartalský, Kazimír Gajdoš. Vladimír Weiss ml. (současný trenér reprezentace Slovenska, na známce Gambie

v zápase Československo-Rakousko 1:0 na MS v kopané 1990), Viktor Dvirník, Peter Mráz a jiní. Jako trenéři v Interu působili Jozef Adamec, Arnošt Hložek, Valerián Švec, Jozef Marko, Michal Vičan, Karol Borhy, Ladislav Kačáni a jiní. Vloni postoupil Inter z druhé ligy do nejvyšší soutěže, ale ekonomické problémy donutily vedení klubu k jeho prodeji. Inter odkoupil SH Senica, hrající doposud čtvrtou nejvyšší slovenskou fotbalovou soutěž. Tato fúze, znamenající konec Interu Bratislava, je určitě velkou škodou pro celý slovenský fotbal.

STANISLAV KAMENICKÝ

Poznámka: Ač již FK Inter Bratislava fakticky neexistuje, jeho jméno bude v příští sezóně figurovat mezi účastníky nejvyšší slovenské soutěže. Jak je to možné? Mohou za to regule tamního fotbalového svazu. Inter zmizel z fotbalové mapy a přešel do vlastnictví majitele FK Senica Vladimíra Levárského. Ten však nestačil do 30. května, jak velí slovenské regule, požádat o změnu názvu klubu, a tak musí nováček Corgoň ligy vstoupit do soutěže pod původním názvem, tedy FK Inter Bratislava. Šanci na změnu bude mít nyní až po sezóně...

SPORT PO AUSTRALSKU ...

Australská pošta vydala 6 známek s náměty mládežnických míčových sportů. Najdeme zde rugby, basketbal, fotbal, netbal, kriket a tenis. Protože kšeft je kšeft, podívejte se, co z toho dokázali hodit na trh. Známký jsou v provedení tradičním, tedy s lepem klasického provedení, ale také v provedení adhesivním, tedy samolepkovým. Základní vydání je tiskový list o padesáti známkách a pěti různých kuponech. Známký jsou zde vtípně promícháné, zkuste zjistit, kolik možných kombinací soutisků a dvou a více pásek je možno natrhat z jednoho listu nebo kolik

listů potřebujete, abyste ty kombinace natrhali všechny. Samolepicí známky byly vydané též v soutisku šestibloku v aršíkové úpravě. S aršíkem a s šestiblokem, vytrženým z velkého tiskového listu byly vydané dvě obálky prvního dne. Každá s šesti známký vyšla též v sešitkové úpravě s deseti kusy známek. Sedmý sešitek obsahuje namíchané všechny známky s kupony, tvořícími meziarší. Známeček je použito celkem deset, které jsou obsaženy dvakrát, se mi nepodařilo zjistit. Do celkového výčtu chybí již jenom 6 ks CDV s vytištěnou známkou na každé z dopisnic a šest kusů analogických dopisnic nebo, chcete-li, maximum kart. K tomu všemu na FDC a na CM najdeme PR1. Na závěr se mi podařilo zjistit, že FDC jsou celkem tři, jedna s aršíkem a po jedné s normálním vydáním v samolepicí a gumované alternativě přichycení.

Jestliže byste chtěli koupit všechno, co k této sérii vyšlo, připravte si 882.- AUS dolarů. No jen když se kšefty hejbať
-jp-

Olympijští medailisté a filatelie (47)

XX. OLYMPIJSKÉ HRY MNICHOV (10. část)

BOX (pokračování z minulého čísla)

STEVENSON Teofilo (Kuba) – zlato ve váze těžké (nad 81 kg)

FM	Z	KUBA	1973	Yv. 1647 (1641/7)	Mi. 1845 (1839/45)
	Z	KLDR	1980	Yv.	Mi. BF84 (2059)
	Z	RAS AL KHAIMA	1972	Yv.	Mi. 836 (831/7)
	Z	ČAD	1972	Yv.	Mi. 627 (627/32)
	Z	NICARAGUA	1996	Yv.	Mi. 3784 (3777/85)
	Z	St. VINCENT	1996	Yv. 2936 (2932/40)	

ŠERM

NOVIKOVA – BELOVA Elena (SSSR) – zlato v šermu fleretem v soutěži ženských družstev (spolu s Gorokchova Galina, Petrenko-Samusenko Taťána, Zabelina Alexandra, Chirkova Světlana)
(filatelistický materiál viz XIX. Olympiáda)

RAGNO-LONZI Antonella (Itálie) – zlato v šermu fleretem v soutěži jednotlivkyň

FM	Z	AJMAN	1972	Yv. (bez jména hodnoty)	Mi. 1568 (1545/74)
			1972 (Mi. 1568 s přetiskem jména hodnoty)		Mi. 1598 (1575/604)
			1972	(v malém formátu)	Mi. 1631 (1605/34)
	Z	FUJEIRA	1972	Yv.	Mi. 1418 (1407/31)
				Yv.	Mi. BF159 (148/72)
					Mi. 1443 (1432/56)
					Mi. BF184 (173/97)
	Z	HORNÍ VOLTA	1973	Yv. A118 (A115/9)	Mi. 392 (387/40)
	Z	UMM AL QIWAIN	1972	Yv. (jako Ajman)	Mi. 712 (697/726)
	Z	JEMENSKÁ A.R.	1969	jména medailistů na přetisku	Mi. 1479 ve zlatě (discobolos)

RUMUNSKO – bronz v šermu fleretem v soutěži ženských družstev (družstvo ve složení Gyulai-Drimba-Jenei Ileana, Dersidan-Ene-Pascu Ana, Jenčič-Stahl Ecaterina Clara, Orban-Szabó Olga)

FM	Z	RUMUNSKO	1972	Yv. 2720 (2720/25)	Mi. 3060 (3060/5)
			1972	Yv. BF 101 (101/2)	Mi. BF 100 (100/1)

(na BF se symboly sportů na okraji)
(viz reprodukce u zápasu řecko-římském)

SIDJAK Viktor (SSSR) – zlato v šermu šavlí v soutěži jednotlivců a stříbro v soutěži družstev (spolu s Bašenov Viktor, Nazlymov, Vladimír, Vinokurov Eduard, Rakita Mark) – byl také členem zlatého družstva v šermu šavlí na OH 1968

FM Z **GUYANA** 1992 Yv. 2557 (2555/63) Mi. 3524 (3522/30)

MAĎARSKO – zlato v šermu mečem v soutěži družstev (družstvo ve složení Erdös Sándor, Schmitt Pál, Osztrics István a

FENYVESI Csaba – získal také zlato v soutěži jednotlivců na OH 1972, na OH 1968 byl členem zlatého družstva
KULCSÁR Gyözö – získal také zlato na OH 1964 v soutěži jednotlivců, na OH 1968 zlato v soutěži jednotlivců a družstev, na OH 1976 bronz v soutěži jednotlivců

FM Z **MAĎARSKO** 1973 Yv. A359 (A353/9) Mi. 2847 (2847/53)
 (poštovní známka připomínající vítězství obou sportovců)

WOJDA Witold (Polsko) – zlato v šermu fletetem v soutěži jednotlivců a v soutěži družstev (spolu s Dabrowski Marek, Kaczmarek Jerzy, Koziejowski Lech, Godel Arkadiusz), získal také stříbro na OH 1964 v soutěži jednotlivců a byl členem bronzového družstva na OH 1968

FM Z **ČAD** 1972 Yv. 286 (286/8+A143/4) Mi. 641 (641/5)

VZPÍRÁNÍ

ALEKSEJEV Vasilij (SSSR) – zlato ve váze supertěžké (nad 110 kg)

FM	Z	AJMAN	1972	Yv. (bez jména hodnoty)	Mi. 1561 (1545/74)
			1972	(Mi. 1561 s přetiskem jména hodnoty)	Mi. 1591 (1575/604)
			1972	(v malém formátu)	Mi. 1615 (1605/34)
			1972	(dle fotografie)	Mi. 2605 (2605/20)
			1972	(v malém formátu)	Mi. 2621 (2621/36)
	Z	UMM AL QIWAIN	1972	Yv. (dle fotografie)	Mi. 950 (938/53)
			1972	(v malém formátu)	Mi. 966 (954/69)
	Z	KLDR	1976	Yv.	Mi. A1518 (A1516/22)
			1976	Yv. BF	Mi. BF27

(se jmény sportovců na okraji: Aleksejev, Viren, Wilkie, Di Biasi, Comaneci, Ender – viz reprodukce u Di Biasi a Tuffi, XIX. Olympáda)

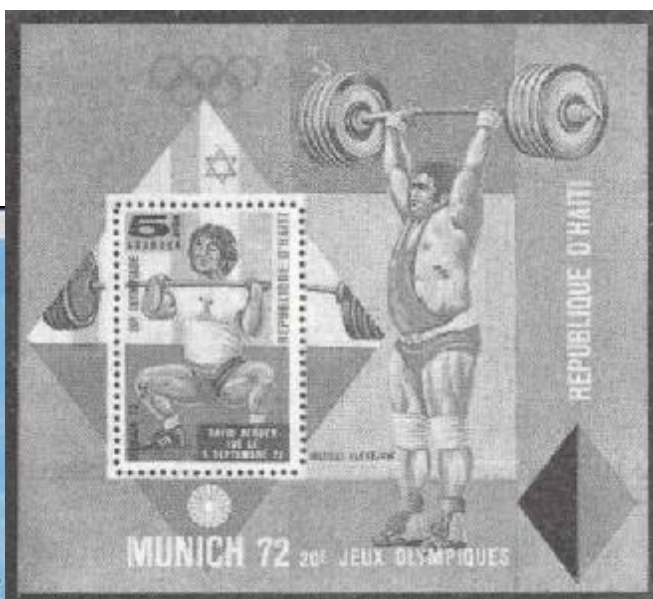
1976 (vydání ve 3D) Mi. BF 35 (B1582)

(se jmény sportovců na okraji: Aleksejev, Viren, Wilkie, Di Biasi, Comaneci, Ender – viz reprodukce u Di Biasi a Tuffi, XIX. Olympáda)

			1976	(Mi. A1518 s přetiskem „Amphilex 77“)	Mi. C1518 (C1516/22)
	Z	HAITI	1972	Yv. BF39	Mi. BF50 (49/50)
	Z	SSSR	1972	Yv. BF 79 (přetisk BF76)	Mi. BF80

(připomíná také vítězství sportovců Kiržinov a Talts)

Z	ČAD	1972	Yv.	Mi. BF55 (633)
Z	GAMBIA	1996	Yv. 1869 (1866/73)	Mi.
Z	GRENADA	1996	Yv. 2899 (2895/903)	Mi.
Z	MALEDIVY	1996	Yv. 2344 (2336/44)	Mi.
Z	TANZANIE	1995	Yv. BF	Mi. BF
Z	JEMENSKÁ A.R.	1969	jména medailistů na přetisku	Mi. 1248 ve zlatě (discobolos)

BERGER David (Izrael) – účastnil se kvalifikace do soutěže ve váze těžké, byl ve skupině izraelských sportovců, které zabilo palestinské komando v olympijské vesničce

FM Z **HAITI** 1972 Yv. BF39 (38/9) Mi. BF50 (49/50)

BIKOV Jordan (Bulharsko) – zlato v soutěži ve váze střední (67,5 – 75 kg)

FM Z **BULHARSKO** 1972 Yv. 1959 (1955/9) Mi. 2189 (2185/9)
1972 Yv. 1972 Mi. 2204

				(přítisk Yv. 1959 k MS ve vzpírání)
Z	UMM AL QIWAIN	1972	Yv. (dle fotografie)	Mi. 706 (697/726)
		1972	(v malém formátu)	Mi. 853 (847/58)
Z	KLDR	1976	Yv. (vydání ve 3D)	Mi. BF 37 (1590)

(se jmény sportovců na okraji: **Bikov**, Rodriguez, Johansson a fotbalisti NDR – viz reprodukce Johansson, cyklistika, XIX. Olympáda)

FÖLDI Imre (Maďarsko) – zlato v soutěži ve váze bantamové /kohoutí/ (52 –56 kg)

FM	Z	MAĎARSKO	1965	Yv. 1706 (1700/11)	Mi. 2095 (2089/900)
			1973	(spolu s dalšími vítězi XVIII. Olympiády) Yv. A354 (A353/9)	Mi. 2648 (2847/53)

KIRŽINOV Mukharbi (SSSR) – zlato v soutěži ve váze lehké (60 – 67,5 kg)

FM	Z	SSSR	1972	Yv. BF 79 (přetisk BF76)	Mi. BF80
				(připomíná také vítězství sportovců Aleksejev a Talts, reprodukce viz u Alexejev)	
	Z	FUJEIRA	1972	Yv.	Mi. 1423 (1407/31)
					Mi. BF164 (148/72)
				Yv.	Mi. 1448 (1432/56)
					Mi. BF189 (173/97)
	Z	SHARJAH	1972	Yv.	Mi. 1166 (1158/77)

NIKOLOV Andon (Bulharsko) – zlato v soutěži ve váze středně-těžké (82 – 90,5 kg)

NURIKYAN Norair (Bulharsko) – zlato v soutěži ve váze pérové (56 – 60 kg)

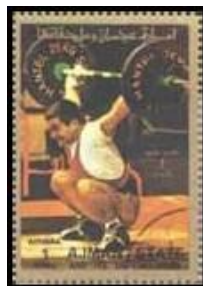
ŠOPOV Atanas (Bulharsko) – stříbro v soutěži ve váze středně-těžké (82 – 90,5 kg)

FM	Z	BULHARSKO	1972	Yv. 1959 (1955/9)	Mi. 2189 (2185/9)
			1972	(reprodukce viz u Bikov) Yv. 1972	Mi. 2204
				(přítisk Yv. 1959 k MS ve vzpírání)	

TALTS Jaan (SSSR) – zlato v soutěži ve váze těžké (91 –110 kg), získal také bronz na OH 1968

FM	Z	HORNÍ VOLTA	1973	Yv. A118 (A115/9)	Mi. 392 (387/40)
	Z	SSSR	1972	Yv. BF 79 (přetisk BF76)	Mi. BF80

(připomíná také vítězství sportovců Aleksejev a Kiržinov, reprodukce viz u Alexejev)

(pokračování příště)

Připravuje Laco Kajaba